

Házaspárként Isten tervében

Útmutató a szöveg feldolgozásához

- Egy-egy bekezdést/részt felváltva hangosan felolvasunk.
- Összefoglaljuk az általunk felolvasott részt a saját szavainkkal.
- A teljes szövegben csendben megjelöljük, hogy mi az, ami megérintett.
- Felolvassuk azokat a szavakat/mondatrészeket/mondatokat, amelyeket megjelöltünk.
- Elmondjuk egymásnak, hogy mit mondanak számomra ezek a részek, illetve az egész szöveg.
- Feltesszük magunknak a kérdést: mire indít ez engem/minket?, mit tehetnénk?, milyen elhatározást tehetnénk?

A személyes- és házaspár eszményről

Isten viszonya a mi házasságunkhoz és családi otthonunkhoz egészen konkrét és egyedi. Krisztus életében való részesedésünk is egészen egyedi. Ha tudom, mi a hivatásom, ez kihat tetteimre, és új erőt jelent. Nem hasonlítható egy kívülről átvett programhoz. A bensőleg felismert és megragadott hivatás egészen más. Szent Pálnak is hivatásélménye volt, nem programja.

Amikor az eszményünket keressük, abból indulunk ki, ami van és abból, amire vágyunk. Figyeljük meg a házasságunk és a családunk életét! Hol, milyen élethelyzetben vagyunk? Milyen közös vágy mutatkozik bennünk? Mi szeretnék lenni mások számára? Mi szeretnék lenni Isten számára?

A személyes és családi ideál kölcsönösen hat egymásra. Ha felfedezik családi eszményüket, akkor az segít, hogy magukra találjanak, hogy örömmel el tudják fogadni magukat, az élethelyzetüket és a lehetőségeiket. Az eszménykép nemcsak feladatot jelent, hanem olyan felismerést is, amelyben megpihenhetünk. Az eszményképnek két összetevője van. Az egyik a saját létünkről szól, a másik elvégzendő feladatot jelent.

Kérhetjük Máriát, hogy segítsen, és közbenjárásával a Szentlélek kegyelme ajándékozzon meg minket eredetiségünk felismerésével, és akkor meglátjuk magunkat úgy, ahogy Isten is lát minket. Imádkozzunk a Szűzanyával a Szentlélek megvilágosító, megerősítő és megszentelő kegyelméért! A Szentlélek ajándéka nem nyerhető el gondolkodás útján, hanem hívni és kérni kell. Mint házaspár is megkaphatjuk a Szentlelket. Vele képesek leszünk örülni egyediségünknek, a létünknek, egymásnak, a gyermekeknek, a házunknak, a munkánknak, közösségünknek, a nehézségeinknek és a feladatainknak is. Az a béke is Tőle van, amikor szívesen elidőzünk az otthonunkban és egymás szívében. Megajándékozottak vagyunk, ha életünket Isten világosságában láthatjuk. Ez mindig örömet jelent.

Keressünk saját magunknak képeket és eszméket, amelyek megmozgatnak! Kérdezzük meg egymástól, hogy mi után vágyódunk! A vágyban megnyilvánul egy eredeti adottság és hivatás, a szeretet konkrét formája, mely egyben Isten ígérete és biztatása is: „Ilyennek szeretnék!”

Házasságunk eszménye lehetne talán: az áldozatkészség közössége, a bölcsesség közössége, a vidám derű közössége, a szegénység és öröm közössége, a gyermeki bizalomból fakadó szeretet új kultúrájának háza, a béke helye, a szelídség helye, a harcrakészség helye, a gyermeki bizalom helye, a segítőkészség helye, az isteni mosoly és emberi sírás helye, a hűség helye, az erő helye, a megértés háza, a fáradhatatlan bevetés háza, a Mennyei Atya iránti gyermeki bizalom háza, a hit háza, a türelem háza...

Személyes eszményünk és házaseszményünk az életkorunkkal, életfeladataink változásával alakulhat, módosulhat. A mai körülmények között mit vár tőlünk Isten? Hogyan találjuk meg az eszményünket? Ez elvileg nagyon egyszerű, mert onnan ismerhetjük fel azt az adományt, amelyet kaptunk, hogy örömet okoz, ha erre gondolunk. Vagyis, ha olyan értékről hallunk, amely megvan bennünk, akkor örülünk. Ha olvasunk egy szentírási részt, amely ránk illik, akkor örülünk. Vagy ha olvasunk egy lelki adományról, akkor *vágyunk rá*. Más dolgok után nem vágyunk igazán.

Hogyan találjuk meg a házastársi eszményünket? Megkérdezzük magunktól: ***Melyik érték okoz örömet nekem?*** És megkérdem: *A Lélek melyik adományát kívánom magamnak?* És ha ilyen vágy van bennem, akkor elfogadhatom, hogy Isten ezt az ajándékot szeretné nekem adni. De nem elegendő csak egyetlen szót birtokolni, hanem ez gyakran egy egész gondolat- és képkavalkád.

Segíthet egy gyakorlat:

Vegyünk egy papírt, és írjuk le külön-külön azokat a szentírási helyeket, amelyek sokat jelentenek. Észre fogjuk venni, hogy ezek a helyek különbözőek lehetnek, de mégis van bennük közös vonás. Ezután nem csak a Szentírást vesszük kézbe, hanem dalokat is keresünk, és akkor találunk olyan dalokat, amelyek különösen illenek ránk. Vagy az irodalomhoz nyúlunk. Van valahol egy regényben vagy egy színdarabban egy jelenet, amely különösen megérint; vagy van egy koncertben egy melódia, amely különösen megérint. És ezek a dolgok, élmények, érzések egészen sajátos világa, amelyek értékesek számunkra, amelyekre akkor gondolunk, amikor a személyes eszmény közelében vagyunk.

Házastársi közös eszményt keresünk:

Nemcsak én magam törekszem egy eszményre, hanem ezt házaspárként is megtehetjük. Akkor megkérdezzük: miért élünk? A válaszhoz megfontoljuk, hogy vannak-e olyan igazságok és értékek, amelyek mindkettőnk számára értékesek. Ugyanazt tesszük, mint a személyes eszmény keresésénél, csak közösen tesszük. Melyik szentírási részek értékesek számunkra, mely képek és szimbólumok fontosak számunkra, melyik dal, irodalmi vagy művészeti alkotás tetszik mindkettőnknek? A Szentléleknek milyen adományait kívánjuk mindkettőnk számára? Hol éltünk át különösen nagy örömet? Ez egy módszer, amelyet Kentenich atya dolgozott ki. Az életszentségre törekszünk, amikor a személyes eszményünket keressük. És közösen az életszentség útjára léphetünk, amikor házaspárként a *házaseszményünk kibontakozására* törekszünk. Mindkét esetben olyan értékeket gyűjtünk, amelyek számunkra fontosak. Nagy megkönnyebbülés és öröm, ha felismerjük ezt az eszményt, Isten vízióját az életünkről. Ha rátaláltunk, ne engedjük el! Keressünk hozzá képet, szimbólumot, dallamot, fogalmazzuk meg röviden, jelmondat szerűen vagy körülírva azt, ami mozgásba hoz, ami megérinti a szívünket és felemeli az Istenhez. Írjuk bele Isten szívébe és írjuk bele egymás szívébe is azt a titkot, ami miatt létrehozott egységben minket a Teremtő Isten.

És talán elkezdünk írni egy saját házastársi imádságot...